

Vlaamse Regulator van de
Elektriciteits- en Gasmarkt

Vlaamse Regulator van de Elektriciteits- en Gasmarkt
Publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap
Graaf de Ferrarisgebouw | Koning Albert II-laan 20 bus 19 | B-1000 Brussel
Gratis telefoon 1700 | Fax +32 2 553 13 50
Email: info@vreg.be
Web: www.vreg.be

Mededeling van de Vlaamse Regulator van de Elektriciteits- en Gasmarkt

van 6 september 2011

met betrekking tot laadpunten voor voertuigen

INHOUDSTAFEL

1.	INLEIDING	2
2.	DE AANSLUITING OP HET NET	2
3.	DE LEVERINGSVERGUNNING	4
4.	OPENBAAR DOMEIN	5

1. Inleiding

Het concept elektrische wagen is een 'hot topic'. De Vlaamse regering ziet een aantal opportuniteiten voor autofabrikanten om in te zetten op de productie en ontwikkeling van elektrische wagens. De wagen op zich is één ding, er moet natuurlijk ook nagedacht worden over de bevoorradingsmogelijkheden.

De netbeheerders verwachten dat 5% van het voertuigenpark tegen 2020 elektrisch aangedreven zal zijn. Zij houden op korte termijn rekening met een massale toename van aanvragen van stadsbesturen voor de installatie van laadpunten, omdat verwacht kan worden dat de elektrische wagen eerst in de steden zal doorbreken. Onder 'laadpunt' wordt in deze mededeling begrepen een punt via welk men de batterij van een elektrische wagen kan op- of ontladen. Ruimer bekeken kan evenwel ook een station voor de verdeling van aardgas aan voertuigen hieronder vallen.

Nieuwe commerciële partijen steken hun interesse voor deze ontluikende markt niet onder stoelen of banken en ontwikkelen hun businessplannen. Hierbij stoten ze regelmatig op vragen over de regulatoire context.

De opkomst van nieuwe businessmodellen gekoppeld aan het op- en ontladen van elektrische voertuigen, brengt dus een aantal uitdagingen mee voor de regulering van de elektriciteitsinfrastructuur en de elektriciteitsmarkt. De regelgeving, o.a. op het vlak van leveringsvergunningen en aanleg van netten, was niet aangepast aan deze nieuwe evoluties.

Door de wijziging van het Energiedecreet bij decreet van 8 juli 2011 houdende de wijziging van de wet van 10 maart 1925 op de elektriciteitsvoorziening en het Energiedecreet van 8 mei 2009, wat betreft de omzetting van de Richtlijn 2009/72/EG en de Richtlijn 2009/73/EG, werden reeds een aantal aanpassingen aangebracht aan het regelgevend kader.

Deze mededeling spitst zich toe op enkele technische vraagstukken.

2. De aansluiting op het net

Europa beschouwt elke lijn of leiding of elk net van lijnen of leidingen, waarmee elektriciteit resp. aardgas gedistribueerd wordt aan afnemers, als een distributienet, en voor elk distributienet moet een distributienetbeheerder zijn aangewezen (zie arrest 'Citiworks'¹). De enige lijnen die hierop een uitzondering vormen, zijn de directe lijnen of directe leidingen.

¹ Arrest van het Europees Hof van Justitie van 22 mei 2008 in de zaak C-439/06 betreffende een verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Oberlandesgericht Dresden (Duitsland), in de procedure inzake energiebeheer Citiworks AG in tegenwoordigheid van Sächsisches Staatsministerium für Wirtschaft und Arbeit

Privédistributienetten, als netten die uitgebaat worden door een particuliere beheerder die niet onderworpen wordt aan de voor distributienetbeheerders geldende verplichtingen, kunnen volgens de Europese regelgever niet bestaan.

Dit komt neer op de stelling dat het als (rechts-)persoon, die geen distributienetbeheerder is, niet toegelaten is om elektriciteit of aardgas te distribueren. Dit geldt ook voor degene die elektriciteit of aardgas afneemt van het distributienet en dit verder distribueert, bijvoorbeeld via laadpunten, aan afnemers.

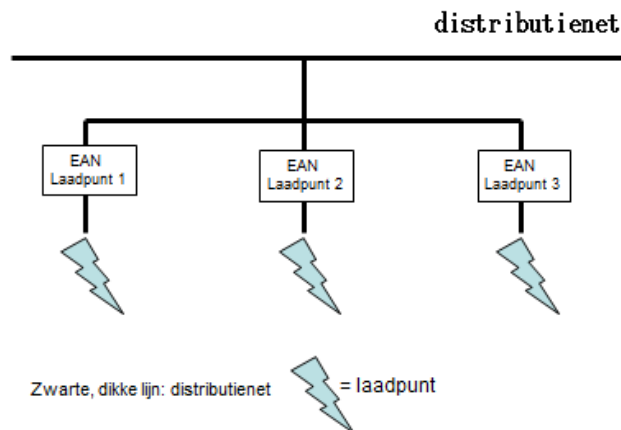
Dit werd echter ondervangen door een wijziging van het Energiedecreet²: laadpunten voor voertuigen betreffen een uitzondering op het principiële verbod van aanleg en beheer van een privédistributienet. Hierbij moet wel opgemerkt worden dat een privédistributienet een openbare weg, waterloop, treinspoor of ander openbaar domein alleen kan kruisen als hiertoe toestemming van de distributienetbeheerder verkregen is.³

Er zijn businessmodellen in de maak waarbij sprake is van *mobiele* laadpunten. Daar deze ontwikkeling nog prematuur is, en de karakteristieken ervan nog niet gekend, wordt hierop niet verder ingegaan.

Daarom wordt verder alleen ingegaan op het concept van *vaste* laadpunten.

Volgende netsituaties zijn mogelijk:

(1) Ofwel legt de distributienetbeheerder het distributienet tot aan elk individueel laadpunt. Deze kunnen dan ook elk apart als toegangspunt tot het net worden ingericht (zie figuur 1a), zonder dat dit evenwel noodzakelijk is (zie figuur 1b).

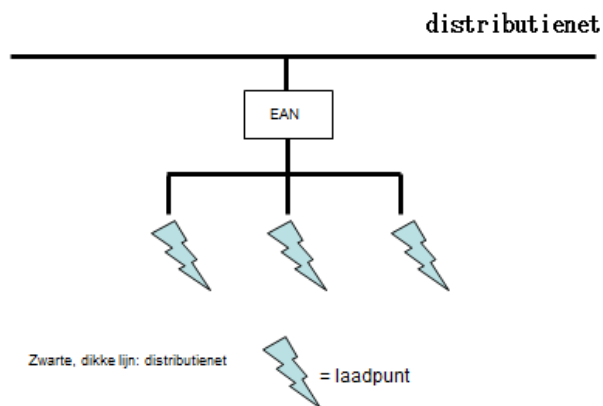

Figuur 1a

als Landesregulierungsbehörde Flughafen Leipzig/halle GmbH Bundesgesetz-agentur t/ Sächsisches Staatsministerium für Wirtschaft und Arbeit als Landesregulierungsbehörde. www.curia.eu

² toevoeging van artikel 4.7.1, §2 aan het Energiedecreet, krachtens decreet van 8 juli 2011

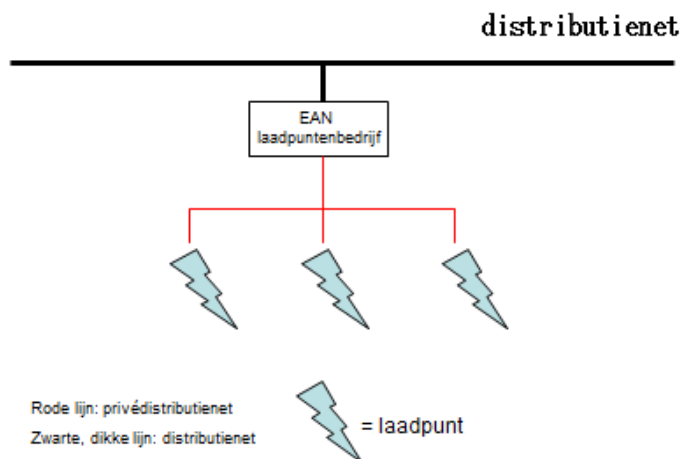
³ art. 4.7.1, §2, tweede lid van het Energiedecreet

Figuur 1b

(2) Ofwel eindigt het distributienet aan het toegangspunt (afnamepunt) tot het net en wordt het verdere netwerk voor distributie naar de laadpunten aangelegd door een privaat persoon. Dit netwerk betreft een (toegelaten vorm van) privé-distributienet.

De situatie ziet er dan uit als volgt:

Figuur 2

3. De leveringsvergunning

Sinds de inwerkingtreding van het Energiedecreet op 1 januari 2011 geldt de leveringsvergunningsplicht alleen nog voor levering via het distributienet of via het plaatselijk vervoernet van elektriciteit. Art. 4.3.1, §1 van het Energiedecreet, dat handelt over de eis voor het verkrijgen van een leveringsvergunning, bepaalt:

De levering van elektriciteit en aardgas via het distributienet of het plaatselijk vervoernet van elektriciteit, aan afnemers, is onderworpen aan de voorafgaande toekenning van een leveringsvergunning door de VREG, of aan de eisen, gesteld door een andere lidstaat van de Europese Unie, de federale overheid of een andere gewestelijke bevoegde overheid in verband met de levering van elektriciteit of aardgas.

Hierdoor geldt geen leveringsvergunningsplicht voor de levering aan afnemers die niet via het distributienet, maar bijvoorbeeld via een privé-distributienet, gebeurt. De lijnen of leidingen tussen het aansluitingspunt op het distributienet en de individuele laadpunten, betreffen dergelijk privé-distributienet als die niet uitgeroofd worden door de distributienetbeheerder.

Voor de levering van energie via dergelijk privé-distributienet, is geen leveringsvergunning vereist.

Voor de levering via het distributienet is wél een leveringsvergunning vereist, zodat er op het toegangspunt tot het net, als toegangshouder, wél een (in België of buitenland) vergunde energieleverancier aangeduid moet zijn.

Dit geeft volgende opties:

(1) optie 1: ieder individueel laadpunt heeft een toegangspunt tot het distributienet. Cfr. figuur 1a

In dat geval moet op elk laadpunt, dat een toegangspunt tot het distributienet betreft, een (in België of buitenland) vergunde energieleverancier aangeduid zijn.

(2) optie 2: er is slechts 1 collectief toegangspunt tot het distributienet. Cfr. figuur 1b en 2.

In dat geval moet enkel op het enige, collectieve toegangspunt, een (in België of buitenland) vergunde energieleverancier aangeduid zijn.

Voor de levering van energie die in het geval van Figuur 2, door een private firma gebeurt, over privé-distributienet (cfr. rode lijnen op de figuur), is geen leveringsvergunning vereist.

4. Openbaar domein

Het aanleggen van een privé-distributienet, bestaande uit laadpunten voor het opladen van voertuigen van een bedrijf of van klanten of passanten, op een bedrijfsparking, de parking van een winkelcentrum, warenhuis, ... of een (elektrisch) tankstation, is, zoals hoger aangehaald, mogelijk. De wijze van meten en aanrekening van de afgenomen elektriciteit valt onder de contractsvrijheid.

Als de laadinfrastructuur aangelegd wordt op openbaar domein, moet rekening gehouden worden met art. 4.7.1, §2, tweede lid van het Energiedecreet, dat bepaalt dat een toestemming van de distributienetbeheerder verkregen moet worden voor de aanleg en het beheer van een privé-distributienet dat een openbare weg, waterloop, treinspoor of ander openbaar domein kruist.

Als de distributienetbeheerder geen toestemming geeft, kan het net alleen aangelegd worden door de distributienetbeheerder.